ATILIM

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!

Yıl 5, Sayı 4 (52)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

1 Nisan 1978

1 Mayıs'da faşist tehlikeye ve emperyalizme karşı halkımızın savaş birliğini, Ulusal Demokratik Cepheyi oluşturma yolunda ileri!

Görünen köy

Hükümet «değişti». Bunalım, çözüm bekliyen ana sorunlar, faşizme tırmanma dayatmacası duruyor. Ecevit hükûmeti ikircil bir durumda. Azılı faşistlerin üzerine gidemiyor. Faşist Türünler, casus Türkeşler meydan okuyor. Şili'yi, Pinoçet'i örnek gösteriyor. Faşist topun ağzında Ecevitler de var, diyor casus albaylar, faşist generaller. Ve, hükûmeti yıldırmak, halkı korkutmak amacıyla ortalığa faşist komandolar ölüm, bomba, kurşun yağdırıyor.

Gelen hükûmet NATO'lardan, emperyalist tekellerin kasalarından umut bekliyor. Oysa bunalımın sertliği, yıkıcılığı NATO'lara bağlılıktan geliyor. Burjuvazi, getirdiği süregen bunalımın bütün yükünü işçi sınıfının, geniş halk yığınlarının sırtına yüklemek politikasından ayrılmamıştır. Ecevit hükûmetine, hemen devalüasyon yaptırdı. Parayı alabildiğine düşürdü.

Ecevit hükûmeti de Dünya Para Fonu'ndan, emperyalist bankalardan yeni borç istiyor. Hemen 1,5 milyar Dolar istiyor. Borç, borç üstüne. Eski Osmanlı hükûmetlerinin yaptığı gibi. Sonra, Amerika'ya: «Ambargoyu kaldır. Silâh ver» diyor. Oysa Türkiye'yi batıran bu politikadır. Görülüyor, burjuvazi bu bataklıktan çıkmak istemiyor. Bu yıkım politikası onun ve yabancı ortaklarının işine geliyor.

Çıkar yol nedir? NATO'dan çıkmaktır! İkili anlaşmaları bozmak! Topraklarımızdaki NATO, Amerikan üslerini, atom başlıkları yığınaklarını kaldırmak! Bağımsızlık politikası gütmek! Türkiye'yi bölgemizde barış ve güvenliğin kalesi yapmak! Bütün komşularımızla, karşılıklı yararlı ilişkiler kurmak. Büyük komşumuz Sovyetlerle dostluk anlaşması bağlamak!

Devlet aygıtını, kurumları faşistlerden temizlemek. Faşist yasaları, bütün anti-demokratik yasaları kaldırmak. Halka gerçek özgürlük sağlamak. Demokratik bir düzen ve böylesi bir hükümetin işbaşına gelebilmesi için herşeyi yapmak.

Böylesi bir politikayı TKP savunuyor, bu uğurda savaşıyor. Bu da Ulusal Demokratik Cepheyi kurmak yoluyla olabilir. İşçi sınıfı, emekçiler 1 Mayıs alanına bu parolayla, bu belgilerle çıkacaktır. İşte kılavuz, işte görünen köy!

Çağrı

Faşist saldırı üsteliyor. Faşist Türkeş'in, MHP'nin komandoları, Kontr-gerillacılar halkın, gençliğin üzerine kudurmuşçasına saldırıyorlar. Kurşun yağdırıyor, kan döküyorlar. Bunların arkasında Amerikan emperyalizmi, CİA ve işbirlikçi, tekelci burjuvazi var.

Gerici-faşist karması hükûmetin düşmesinden bu yana durmayan, daha da yoğunlaşan faşist saldırıların en son, kanlı halkası İstanbul'daki 16 Mart kırımı oldu. Bütün bu saldırı ve provokasyonların amacı, işçi sınıfına, ilerici güçlere göz dağı vermek, gerici-faşist güçlerin ele geçirdikleri konumları zorbalıkla tutmak, orduyu halkın üzerine sürmektir. Türünlerin açığa vurduğu gibi, Şili benzeri faşist bir darbeye ortam hazırlamaktır.

Suçlular ortadadır. Kimlikleri bellidir. Daha o gün, faşistlerin kurşunladığı gençler yerde alkanlar içinde yatarken, hükûmet başının eli kanlı Türkeşlerle, Demirellerle, yıllar boyu faşist saldırıyı örgütleyenlerle toplanması halkın acılarını gözardı etmektir. Hükûmet, suçlulara hadlerini bildireceğini söylüyor. Söz değil eylem gereklidir.

İşçi sınıfı, halkımız, halk düşmanlarından hesap sorulmasını istiyor. Faşist MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır! Tüm MHP'li saylavların dokunulmazlıkları kaldırılmalıdır! Gestapo casusu, emperyalizmin ajanı faşist Türkeş tutuklanmalı, yargılanmalıdır!

TKP, halkın bu istemleri için işçi sınıfını, DİSK'li, Türk-İş'li sendikalı, sendikasız tüm işçileri savaş birliğine, genel greve katılmaya çağırıyor. Komünistler, TİP'liler, tüm sosyalistler, CHP'liler, gençler, yurtsever er, assubay ve subaylar, tüm ulusal demokratik güçler, faşist tehlikenin başını ezmek için birleşin! Fabrikalarda, üniversitelerde, köyde, kentte yığınsal örgütlü savaş! Mitingler, gösterilerle yurt çapında ulusal direniş! ... Gün, eylem günüdür!

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

17 Mart 1978

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 1 Mayıs belgilerinden

- Yaşasın 1 Mayıs – dünya işçi sınıfının savaş, birlik ve dayanışma günü!
- Faşist tehlikeye ve emperyalizme karşı halkımızın savaş birliğini, Ulusal Demokratik Cepheyi oluşturma yolunda ileri!
- Faşist tehlikeye karşı ardıcıl önlemler alınsın! MHP kapatılmalı faşist yuvalar dağıtılmalı, politik cinayetlerin, işkencelerin hesabı sorulmalı, devlet aygıtı faşistlerden arındırılmalı!
- Türkiye Komünist Partisi'ne özgürlük!
- Ulusal bağımsızlık ve güvenliğimizin düşmanı NATO'ya hayır! Amerikan emperyalizminin boyunduruğuna son! Topraklarımızdaki saldırı üsleri sökülsün! İkili anlaşmalar yırtılsın!
- Yeryüzünde barış, silâhlanma yarışına son! Atom ve yığınsal kırım silâhları yasaklansın! Nötron bombasına hayır!
- Komünistler! İşçi sınıfının politik birliği yolunda TKP'nin güçlenmesi için savaşın!
- Komünistler! TKP'nin, TİP'in, öteki sosyalistlerin eylem birliği için savaşın!
- DİSK, Türk-İş ve öteki işçi sendikalarının, sendikalı, sendikasız tüm işçilerin kapitalist sömürü ve baskıya, sınıf uzlaşmacılığına, faşist tırmanışa, emperyalizme karşı eylem birliği için ileri!
- İşsizliğe ve pahalılığa karşı savaş!
- Lokavtın yasaklanması için, grev ve sendikal haklara konan bütün sınırlandırmalara karşı savaş!
- Köylüler! Demokratik toprak reformu için köylü komitelerinde birleşin! İşçiler! Toprak ağalarına karşı köylülerin toprak ve özgürlük savaşını destekleyin!
- Memurlara grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar!
- Gençliğe iş, demokratik eğitim, faşist saldırılara karşı can güvenliği!
- Yaşasın Türk, Kürt, tüm ulusal azınlıklardan emekçilerin ortak düşman emperyalizme, faşizme ve her türlü ayrılıkçılığa karşı savaş birliği!
- Yaşasın Marksizm-Leninizm! Anti-komünizme, anti-Sovyetizme, sağcı, «solcu» oportünizmin her türüne karşı aralıksız savaş! Maoculuğa, Troçkizme, anarşizme ve reformizme karşı savaş!
- Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Yurtta

1 Mayıs'da savaş birliği

Uluslararası işçi sınıfının savaş, birlik ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Türkiye işçi sınıfı, tüm ülkelerin işçileriyle birlikte yığınsal gösterilerle 1 Mayıs'ı kutlamaya hazırlanıyor.

Metalurji işçilerinin MESS patronlarına karşı yürüttüğü özverili grev savaşının başarısı, bu savaşta gelişen ulusal ve uluslararası dayanışma işçi sınıfına 1 Mayıs hazırlıklarında güç kaynağı oluyor.

Uzun yıllar boyunca TKP, komünistler, 1 Mayıs'ın kızıl bayrağını derin gizlilik koşullarında, her türlü teröre göğüs gererek yükseklerde tuttular. 1976 ve 1977 1 Mayıs'larında bu şanlı bayrağı işçi sınıfıyla, ülkenin dört bir yanından gelen yüzbinlerce emekçiyle birlikte alanlarda dalgalandırdılar. İşçi sınıfımız yasakları kırdı, kontr-gerillacıların, faşistlerin, Maocu'ların kurşunlarına göğüs gerdi, bu savaş geleneğine, 1 Mayıs'a sahip çıktığını açıkça gösterdi. 1976 ve 1977 1 Mayıs'ları Türkiye işçi sınıfının savaş tarihinde yeni bir evreyi simgeliyor. Bu evre, herşeyden önce, TKP'nin güçlü atılımlarıyla, işçi sınıfının, emekçi yığınların savaşlarını örgütlemesiyle, ön sıralarda yer almasıyla belirleniyor.

Bu yıl 1 Mayıs nasıl bir ortamda kutlanıyor? Geçen 1 Mayıs'a kurşunla, panzerle saldıran gerici-faşist hükûmet düşmüş, ama faşist tırmanış durmamıştır. İşçi sınıfına, ilerici gençliğe karşı kanlı saldırılar aralıksız sürüyor. Faşist tırmanışı körükleyen emperyalizmin ülkeye dayattığı ekonomik boyunduruk daha da ağırlaşıyor. Emperyalist dayatmaları kabul eden hükûmetin bu politikası işsizliği, pahalılığı önlemek bir yana daha da ağırlaşmasına yol açıyor. Amerikan emperyalizminin ve onların maşası İsrail hükûmetinin son saldırısı, bölgemizde barışı ve güvenliği ciddi bir tehlikeye atıyor.

Böylesi bir durumda, işçi sınıfı ve halkımız hükûmetteki CHP yönetiminden en azından verdikleri sözleri tutmasını istiyor. Emekçi yığınlar faşist tehlikeye, onun kaynağı emperyalizme, yerli, yabancı tekellerin sömürüsüne, bunalımların yükünün emekçilere yüklenmesine, anti-demokratik yasa ve uygulamalara, barış düşmanlarına, silâhlanmaya, nötron bombasına karşı savaşa hız vermek, savaş birliğini kurmak, güçlendirmek belgisiyle 1 Mayıs'a hazırlanıyor.

Türkiye işçi sınıfı, geçen 1 Mayıs'larda, sınıf savaşlarında eylemlerin yığınsal, örgütlü, disiplinli olması yolunda zengin deneyler edindi. Sınıf birliğinin gücünü ve zorunluğunu savaşlar içinde daha iyi kavradı. Öteki emekçi sınıf ve katmanların istemlerine sahip çıkma, onları kendi yanında eyleme yöneltme yeteneğini geliştirdi. Bu 1 Mayıs'da Türkiye işçi sınıfı, sendikal ve politik birliğini güçlendirme yolunda daha ileri yeni adımlar atacaktır.

DİSK'li, Türk-İş'li, sendikalı, sendikasız, komünist, sosyalist, sosyal-demokrat diğer görüşlerden bütün işçilerin 1 Mayıs yürüyüş, miting ve toplantılarının örgütlenmesinde eylem birliği yapmaları, bu eylem birliğini faşistlerin, Maocuların sınıf düşmanlarının saldırılarına karşı korumaları zorunluktur.

Gestapo ajanı

Faşist Türkeş casustur. «Politika» gazetesinin 4 Mart günlü sayısında yayımlanan «gizli nazi belgesi» bu gerçeği kanıtlıyor. Bir zamanlar Hitlercilerin, Papenlerin ajanlığını yapan bu halk düşmanı günümüzde efendi değiştirmiştir. Emperyalizmin, CIA'nin casusudur.

Hitler'in, Papen'in çömezi Türkeş, İkinci Dünya Savaşı'nda ortaya atılmıştı. Gestapoyla ilişki kuran Türkeş, memlekette faşist örgütler kurmaya koyulmuştu. «Atlarını Tuna ve Volga'larda sulamak», «Altay'lara gitmek» çığlıklarıyla, Hitlercilerin, emperyalist tekellerin çıkarları için, Türkiye'yi Nazilerin yanında harbe sürüklemek istiyordu.

Talat Aydemirleri ele veren, ipe gönderen Türkeş, Nazilerin yöntemlerini bugün de olduğu gibi uyguluyor. Bir yandan İstanbul'da bombalattığı, kurşunlattığı gençlerin ardından sahte gözyaşları dökmekle, sosyal demagojilerle halkı aldatmaya çalışıyor, öte yandan do yerli ve yabancı tekellere dayanarak faşistleri silâhlandırıyor, işçilere, öğrencilere, ilerici güçlere, halkımıza karşı sürüyor. Bunlar memleketi faşist bir diktatoraya sürüklemek çabasındadırlar. Faşistlerin, CHP ağırlıklı hükûmeti daha sağa çekip onu barışa, özgürlük ve demokrasi hareketine karşı çıkarma yeltenişleri de gözden kaçmıyor.

Nazi belgesinin yayımlanması, yalnızca Türkeş'in gestapo ajanlığını açığa vurmuyor. Bu belge, aynı zamanda faşist tırmanmaya karşı TKP'nin yürüttüğü ardıcıl, özverili savaşın ne denli haklı olduğunu doğruluyor. TKP, emperyalizme karşı savaşı faşist tırmanmaya, faşist tehlikeye karşı savaştan ayırmıyor. Toplumun bünyesine yerleşmeye çalışan bu kanser urunu kökünden kesip atmak için tüm ulusal, demokratik güçleri örgütlü savaşa çağrıyor. Dünün gestapo ajanlarına, bugünün emperyalizm ve CIA uşaklarına karşı verilen savaşa hal-

(Devamı 6. sayfada)

Bizim Radyo: 20 yıl

Bizim Radyo 20. yayın yılını tamamladı. Bu 20 yıllık süre içinde Bizim Radyo, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımında önemli bir rol oynadı.

20 yıl önce, 1958 yılında 15 Mart sabahı, radyolardan bir ses duyuldu. Bu Bizim Radyo'nun deneme yayınlarının ilkiydi. 1 Nisan 1958'de, Bizim Radyo asıl yayınına başladı.

1958 yılı Menderes-Bayar yönetiminin son dönemlerine rastlar. NATO'ya giren, Kore'ye asker gönderen, Türkiye'yi Amerikan emperyalizminin ve NATO'nun üssü, sürüm pazarı ve ucuz hammadde kaynağı haline getiren Bayar-Menderes yönetimi halkımızın, devrimcilerimizin ve yurtseverlerimizin sesini boğmak için acımasız bir teröre geçmişti. Bu koşullarda anti-emperyalist, demokrasi savaşımını yaymak, onun ideolojik ve politik temellerini güçlendirmek, örgütsel savaşım aşamasına ulaştırmak, gerek TKP'nin, gerekse, öteki demokratik akımların ortak zorunluğu olarak beliriyordu. Bizim Radyo böyle bir gereksinme sonucu kuruldu.

Bizim Radyo, gençliği, ordudaki yurtsever subayları uyarma ve örgütlemeye Menderes-Bayar yönetimini devirmeye yönelen yoğun bir yayına girişti. Bu hareketin işçi sınıfına, geniş emekçilere dayanması, demokratik toprak reformu da içinde olmak üzere, tüm demokratik devrimci reformları içermesi için geniş bir kampanya yürüttü. Bu bakımdan Bizim Radyo'nun 27 Nisan gençlik çıkışlarında ve Menderes hükûmetinin devrilmesinde önemli bir rolü oldu.

İşçi hareketinin gelişmesi daha o yıllarda önemli sorunları gündeme getiriyordu. TKP'nin uzun yıllardan beri işçi sınıfının grev, toplu sözleşme ve sendikalaşma haklarının alınması uğrunda yürüttüğü savaşıma Bizim Radyo vargüçle yardımcı oldu. Bu hakların 1961 Anayasasına girmesi ve bu Anayasanın geniş demokratik hakları kapsaması yönünde de Bizim Radyo sürekli yayın yaptı. İşçi sınıfının birliği, anti-emperyalist, ulusal demokratik cephe düşünce ve eyleminin yayılması, işçi-köylü bağlaşıklığının kurulması, emperyalizmin ajanlarının demaske edilmesi, faşist tırmanmaya karşı geniş halk yığınlarının örgütlenmesi yönünde Bizim Radyo 20 yıl boyunca sürekli savaştı, savaşıyor. Ülkemizde yığınsal haberleşme araçlarının büyük emperyalist tekellerin elinde bulunduğu, devrimci basının olanakların çok dar ve ağır baskılar altında olduğu bugünkü ortamda Bizim Radyo'nun varlığı halkımız için büyük bir kazanımdır.

Dünyada

Barış ve düşmanları

Sosyalizmle emperyalizm arasında ideolojik sınıf savaşımı gittikçe sertleşiyor. Emperyalizmin iç ve dış çelişkileri keskinleşiyor. Uluslararası alanda çeşitli politik olaylar bunu gösteriyor.

Günümüzde kalıcı bir barış için silâhlanmaya karşı savaş, yığın eylemlerinin, diplomatik ve politik savaşımın ana halkasını oluşturuyor. Bu savaşta sosyalist ülkeler, dünya komünist hareketi, barışsever, anti-emperyalist güçler çözümleyici bir rol oynuyor.

İnsanlığın geleceğini yakından ilgilendiren bu önemli sorunların çözümü için Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkeler Birleşmiş Milletler'de, Belgrad karşılaşmasında, çeşitli uluslararası forumlarda yeni somut önerilerde bulundular. Politik yumuşamanın askersel yumuşamayla tamamlanmasını istediler. Sovyetler Birliği hükûmeti, nötron bombası gibi yığınsal kırım silâhlarının üretiminden karşılıklı olarak vazgeçilmesi yönündeki yapıcı tutumunu defalarca yineledi.

Sosyalist ülkelerin bu barışçıl girişimleri dünya demokratik kamuoyunda büyük destek görüyor. Bugün «nötron bombasına hayır» kampanyasına, politik görüşleri farklı olan değişik sosyal gruplara bağlı milyonlarca insan katılıyor. Yalnız Hollanda'da 1 milyon insan nötron bombasına «hayır» dedi. NATO üyesi olan Hollanda, Norveç, İsveç hükümetleri bu yığınsal kırım silâhına karşı çıkan kararlar almak zorunda kaldılar. Dünya Barış Konseyi, Dünya Demokratik Kadınlar Federasyonu, ilerici gençliğin uluslararası örgütleri, DSF ve aralarında Türkiye de olmak üzere çeşitli ülkelerin barış komiteleri yayınladıkları çağrılarda milyonların barış istemini dile getiriyorlar.

Böylesi bir gelişme, NATO ülkelerini, uluslararası emperyalizmi ve bunlarla bütünleşen Pekin yönetimini tedirgin ediyor. Bu güçler barışı baltalama, gerginliği artırma girişimlerine hız veriyorlar. NATO'nun elebaşı ABD emperyalizmi, nötron bombası gibi yığınsal kırım silâhlarını üretme plânları peşinde koşuyor. Silâhlanma harcamalarını sürekli artırıyor. Resmi verilere göre, NATO silâhlanma için her yıl 175 milyar dolar harcıyor. NATO ülkeleri, bu saldırı politikalarını Belgrad karşılaşmasında da gizlemediler. Helsinki'de başlatılan yumuşama sürecini baltalamaya yeltendiler.

Uluslararası emperyalizmle onun yandaşı Çin yöneticileri emperyalizme, ırkçılığa ve faşizme karşı verilen savaşımı ezmek için elden geleni yaptılar, yapıyorlar. Etiyopya halkına karşı tutuşturdukları harp ocağını körüklediler. Etiyopya halkı devrim kazanımlarını korudu, salgıncıları ezdi. Afrika'nın güneyinde ırkçılığı yeni yöntemlerle sürdürmeye çalışıyorlar. Orta Doğu'da Amerikan ve İsrail salgıncıları yeni bir çıban başı kopardılar. Lübnan'a dalan azgın İsrail saldırganları Filistin halkına karşı Hitlercilere özgü bir kırıma geçtiler.

Bütün bunlar, uluslararası emperyalizmin ve ortaklarının yumuşama sürecine karşın saldırganlık niteliğini yitirmediklerini, daha da azgınlaştıklarını gösteriyor. Bu durumda, tüm barışsever güçlerin, harbe karşı olan herkesin eylem ve güç birliğini sağlamak, emperyalist güçlerin barışı ve güvenliği baltalama girişimlerini engellemek bakımından büyük bir önem taşıyor. Barış ancak ardıcıl bir savaşla sağlanabilir.

Halk yararına

Sovyetler Birliği'nde bazı malların fiyatlarında değişiklik yapıldı. Buna göre, sentetik tekstil ürünleri, buz dolabı, televizyon, çamaşır makinesi, ayakkabı gibi kısa ve uzun kullanımlı tüketim mallarının fiyatları yüzde 30 ile 40 oranında ucuzlatıldı. Bununla birlikte geniş tüketim maddelerinin fiyatlarını ucuzlatmak için 1978 yılında 3 milyar 200 milyon ruble ayrıldığı, ortalama aylık ücretin 159 rubleye çıkarılacağı açıklandı.

Bütün bunlar, Sovyet halkının yaşam düzeyini daha da yükseltmek için SBKP'nin 25. Kongresinde kabul edilen programın gerçekleşmesi yolunda atılan adımlardır.

Batı Avrupa basını ve yayın organları, gerçekleri kamuoyundan gizlemek, kapitalist ülkelerdeki korkunç pahalılığı ve sosyal adaletsizliği haklı göstermek için Sovyetler Birliği hükûmetinin bu halk yararına girişimlerini karalamakta gecikmedi. Benzin fiyat ayarlamasını diline doladı. «Sovyetler Birliği'nde fiyat artışları» gibi yorumlarla kamuoyunu aldatmaya kalkıştılar. Bu çevreler, Sovyetler Birliği'nde temel besin maddelerinin, ev kiralarının bedava denecek kadar ucuz olduğundan, sağlık hizmetlerinin, eğitimin parasız gerçekleştirildiğinden, ücretlerin sürekli arttığından, her vatandaşın sosyal yaşam, eğlence, yaz tatili gereksinimlerinin fazlasıyla sağlandığından söz bile etmiyorlar. Sovyetler Birliği'nde ev kiraları dünyada en ucuz olanıdır. Bugün de Sovyetler Birliği Avrupa'da benzinin en ucuz olduğu ülkedir.

Emperyalist basının provokasyonları, Sovyet halkının sosyal kazanımlarına yapılan saldırılardır.

Sanatta partililik

Sosyalist gerçekçilik kuramı, nasıl sosyalist gerçekçi yöntemle yere basıyor, işlerlik kazanıyorsa, bu yöntem de belli ilkelere dayanıyor. Sosyalist gerçekçiliğin ideolojik ve estetik ilkeleri içinde en önemlilerinden biri «partililik»tir. Sınıf savaşında, halkın savaşında sanatçı tarafsız kalamaz. İşçi sınıfından, halktan yana sanatçılar savaşta bilinçle yan tutar. «Partililik» budur. Sanatçı bu ilkenin en yüksek düzeyine komünist partisine üye olmakla ulaşır.

Sosyalist gerçekçiliğin vazgeçilmez bir ilkesi olan komünist sanatçının partililiği sorunu üzerinde, çok tartışılmış, bugün de tartışılmaktadır. Özellikle burjuva-küçük burjuva sanatçılar, eleştirmenler, ya da burjuva ideolojisinden bilerek-bilmeyerek kaynaklananlar «yüksek estetik değerler» adına bu ilkeyi gözardı ediyorlar. Kimileri «hangi partili» sorusuyla hedef şaşırtmaya çalışıyorlar. Bir başka ve çok bilinen saldırı da «partililik» ile sanatçının «yaratma özgürlüğü» arasında olumsuz yönde kurulmaya çalışılan ilişki, yani partililiğin yaratma özgürlüğünü kısıtladığı yalanıdır. Bunlara ülkemizden ve dünyadan sayısız komünist ve ilerici sanatçılar dünya sanatının başyapıtları arasına giren ürünleriyle en güzel yanıtı veriyorlar. Başta N. Hikmet ve O. Kemal olmak üzere. TKP'li ve Sabahattin Ali gibi TKP'ye yakın sanatçılar bu yolda önemli yapıtlar vermişlerdir. Bugün de aynı yolda yapıtlar veriliyor.

Bugün komünist sanatçının önünde duran can alıcı sorun tüm ilerici, demokrat sanatçı ve edebiyatçılarla eylem birliği kurma sorunudur. Komünist sanatçı parti üyesi olmayı bir ayrıcalık, başkalarını küçümseme aracı olarak görmemelidir.

Eylem birliği başından beri TKP'li sanatçıların üzerinde önemle durdukları bir sorundur. Değerli sanatçı S. Ali'nin TKP'ye yakınlığının başlıca nedenlerinden biri de komünist sanatçıların uyguladığı tutarlı eylembirliği politikasıdır. Bugün de TKP'li ve TKP'ye yakın sanatçılar 2 Nisan'da S. Ali'nin katledilişinin otuzuncu yıldönümünde onu anıyor, faşizmi bir kez daha lânetliyorlar. Bu yiğit savaş erinin yaşamından, TKP'ye yakınlığından, komünist sanatçıların izlediği eylem birliği politikasından dersler çıkarıyorlar.

LENIN KÖŞESI

Reform ve devrim

V. İ. Lenin, reformla devrim arasındaki bağı ve aralarındaki farkı şöyle belirtir: *«Reform kavramı kuşkusuz devrim kavramının karşıtıdır; bu karşıtlığı unutmak, iki kavramı birbirinden ayıran sınırı unutmak her zaman en ciddi hatalara yol açar. Fakat bu karşıtlık mutlak değildir, bu sınır ölü, değişmez değildir, canlı, değişen bir sınırdır. Önemli olan bunu her somut koşulda belirleyebilmektir.» (Tüm yapıtlar, c. 20, s. 167, «Jübile dolayısiyle».)*

Lenin, reform için savaşımı sosyalizm için savaşımdan ayıranlara şu yanıtı verir: *«Sosyalizm için verilen savaşım, proletaryanın doğrudan çıkarları için (dolayısiyle reformlar için) savaşımla erk için, burjuvazinin malının, mülkünün ve sosyal ayrıcalıklarının elinden alınması, burjuva hükümetinin ve burjuvazinin alaşağı edilmesi için verilen devrimci savaşımla birliğinden oluşur.*

Reformlar için savaşımla soyalizm üzerine olan gevezelikleri, sözde sosyalizm için savaşımı değil, savaşımın iki türünü birleştirmek gereklidir.

Örneğin,

1. Reformlar için oy kullanma artı yığınların devrimci eylemleri.

2. Parlamentarizm artı gösteriler, yürüyüşler.

3. Refom istemleri artı devrimi (somut) istemek. (C. 28, s. 248, «Delta defteri»nden.)

Lenin, reformların çeşitli olduğunu, gerici çevrelerin yaptıkları reformların büyük sermayenin egemenliğini güçlendirme, proletaryanın konumlarını zayıflatma, çeşitli kuruluşlar üzerinde onun etkisini, devrim savaşımında öncü rolünü azaltma amacı güttüğünü, komünistlerin uğrunda savaşım verdikleri köklü demokratik dönüşümlerin gerçekleşmesinin ise, işçi sınıfının ve onun bağlaşıklarının konumlarını güçlendirdiğini, gericilerin egemenliğine zarar verdiğini, kapitalizmin ekonomik, sosyal ve politik temellerini sarstığını belirtir.

TKP, işçi sınıfının devrimci partisidir. Leninci ilkeleri kendine kılavuz edinen TKP, her tür sömürüye, ezgiye son vermenin, kapitalist düzeni yıkıp sosyalist düzeni kurmanın ancak devrim yoluyla yapılacağını savunur. Fakat bu amaca ulaşma yolunda halktan yana reformların önemini de küçümsemez. TKP, içinde bulunduğu aşamada sosyalizme açılan ileri demokrasi için, devrim süreçinin demokratik aşaması için savaşım veriyor.

Program ve sorunlar – IV

TKP programında burjuvazi içindeki ayrışmalar özlü ve ilkesel olarak ele alınmıştır. Program, bugünkü aşamada baş düşmanı saptıyor, onu yalıtlamanın ve yenmenin yön ve yöntemlerini belirtiyor, bununla bağlı olarak da bağlaşıklık politikasını ele alıyor.

Baş düşman hangi güçlerdir? Türkiye'de sınıf savaşının bugünkü aşamasında güçlerin bugünkü yeralımında beliren baş düşman emperyalizm, ona bağlı büyük burjuvazi, büyük toprak sahipleri ve onların politik güçleridir. Burjuvazinin tekeller dışında kalan kolu da vardır. Fakat, burjuvazinin bu iki kolu arasında karşılıklı kaymalar, akmalar, iç içe geçmeler süreklidir. Burjuvazinin tekeller dışında kalan kolu da sömürücüdür. Fakat emperyalizmin ve büyük sermayenin baskısı onu sınırlı da olsa bazı anti-emperyolist, anti-faşist ve reformcu konumlara zorlamaktadır. Burjuvazinin iki kolu arasındoki çelişkiler bağdaşmaz değildir. Burjuvazinin iki kolu büyük sınıfsal çıkarları söz konusu olduğu zaman, işçi sınıfına emekçi yığınlara karşı sömürü düzenini sürdürebilmek için her zaman anlaşabilirler.

Partimizin burjuvaziye karşı uyguladığı bugüne kadarki politika, belirtilen Markşçı-Leninci anlayışa uygundur. Partimiz, burjuvazi içindeki çelişki ve çatlakları her zaman gözönünde tutmuştur. TKP'nin bu politikasını gözden düşürmek isteyen kimi «bilimsel sosyalizm» ideologları, bir zamanlar burjuvazinin iç ayrışmalarını yadsıdıklarını unutuyorlar. Bu çelişkileri gözönünde tutan TKP'yi suçlamaya kalkıyorlar. Fakat kimileri kendi kendileriyle çelişkiye düşüyorlar. Burjuvazinin iç çelişkilerini kabul etmek zorunda kalıyorlar.

«Kendinden daha güçlü olan bir düşman, ancak en son dereceye varan bir kuvvet gerilimi pahasına ve düşmanlar arasındaki en küçük ,yarık'tan, ayrı ayrı ülkeler burjuvazileri arasında, her ülkenin içindeki burjuvazinin çeşitli grupları ve kategorileri arasında en küçük bir bağlaşık olsa da, sallantılı olsa da, koşula bağlı bulunsa da, pek o kadar sağlam ve güvenilir olmasa da, sayıca güçlü bir bağlaşığı kendi tarafına kazanmak için, en küçük olanaktan en büyük özen ve uyanıklıkla, en ustaca ve en akıllıca yararlanıldığı takdirde, yenilgiye uğratabilir. Bu gerçeği kim anlamadıysa, ne Marksizmin, ne de genel olarak çağdaş bilimsel sosyalizmin zerresini anlamamıştır.» (Lenin, «Sol Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı»ndan, S. 72–73.)

İdeolojik savaş

İdeolojik eylem – savaşım, sınıf savaşının kendine özgü bir biçimidir. Bu savaş, Komünist Partisi'nin çizdiği, yürüttüğü politikanın, politik eylemlerinin doğal bir bileşimidir. Parti politikasını başarıyla uygulayabilmek için ideolojik çalışmaların yüksek düzeyde olması gerek.

TKP ideolojik çalışmalara, Markşçı-Leninci ilke ve ülküleri sürekli yayma eylemlerine büyük önem veriyor. Sınıf savaşımı gelişiyor, genişliyor, yeni yeni boyutlara ulaşıyor. Bu savaşım, giderek, zaman zaman kanlı nitelikler alıyor. Böylesine bir aşamada geniş yığınları bilinçlendirme, bu bilinçlenmeyi Leninci ideolojiyle güvence altına almak sorunu, eylemi daha da güncelleşiyor.

İşbirlikçi burjuvazi, egemen çevreler işçi sınıfına, ilerici güçlere, onların politik, sendikal, sosyal her tür örgütlerine hem faşist komandolarla, polis panzerleriyle, hem radyoları, gazeteleriyle, elindeki bütün araçlarıyla saldırıyor. Burjuvazi ideolojik saldırıya ayrı bir önem veriyor. İdeolojik silâh depolarında ne kadar yeni, eski, paslı silâh varsa hepsini bol bol kullanıyor. Metalurji işçilerinin – Maden-İş'in – grevini kırmak için MESS patronları, onların gerici-faşist karması hükümeti yiğit metalurji işçilerine karşı yalnız türlü baskıları uygulamak, işçileri açlığın kucağına itmekle yetinmediler. Grevi kırmak için en iğrenç ideolojik baskılara geçtiler. Provokasyonlar tertiplediler. İşçilerin evlerine içi yalan, provokasyon dolu mektuplar yağdırdılar.

Burjuvazi, bu savaşta Maocuları, Troçkistleri, her boydan oportünistleri, sapık ideolojilere bayılan kimi aydınları kullandı, kullanıyor. Bunlar, ilerici gençlere, en başta komünistlere, devrimci ülkü ve ilkeleri, Marksizmi-Leninizmi savunan, yayan dergilere, gazetelere saldırıyorlar. Bu saldırılarda özellikle, bile bile Marksist-Leninist ilkeleri çarpıtıyorlar. Kendilerine «sosyalist» diyenlerden kimilerinin dergilerinde çıkan, şözüm ona «bilimsel» yazılar kafaları burjuvazi hesabına yıkamak girişiminden başka birşey değildir. Küçük burjuva ideologları minder sermiş bu tür dergilere. Hepsi bir yerde birleşiyor: İşçi sınıfı hareketini uyuşukluğa sürüklemek. Komünistlerle sosyalistlerin eylem birliği kurmalarına yol vermemek. Bütün ilerici, yurtsever güçlerin, örgütlerin elele vermelerini baltalamak. Bu güçlerin Ulusal Demokratik Cephe kurma istemlerini, bir araya gelip bir savaş programı çizme çabalarını engellemek.

Oysa, bugün en önemli, ulusal, yaşamsal sorun, baş politik sorun Ulusal Demokratik Cephe sorunudur. Faşist tırmanma başkaca önlenemez. Burjuvazi,

(Devamı 5. sayfada)

Üretici korunmuyor

Şubat ayı ortalarında açılan ve bir hafta kadar süren Ege ekici tütün piyasası bu bölgede 200 bine yakın küçük ve orta üretici ailesini perişen etti. Buna karşılık sayıları 500 kadar olan büyük çiftlik sahibiyle birkaç yerli-yabancı büyük tüccara gene milyonluk vurgunlar vurma olanağı sağlandı. Üreticilerin tepkisi de gecikmedi. Bu hoşnutsuzluğu fırsat bilen eski hükûmet ortakları, Demirel, Türkeş ve Erbakan birden üreticinin savunucuları kesiliverdiler. Bunlar hep bir ağızdan «tütün üreticisi mağdur ediliyor, tüccara haksız kazanç sağlanıyor» diye yaygara kopardılar. Bu yılki Ege tütün piyasasında da küçük ve orta üreticinin vurguncu tüccar, tefeci ve aracı tarafından soyulmasına ortam hazırlıyanlar asıl bu yaygaracılardır. Demirel'in gerici-faşist karması hükûmeti giderayak bu vurguncu tüccar takımına 1 milyar 750 milyon lira kredi sağladı. Büyük tüccar bu krediden yararlanarak piyasanın açılmasına birkaç ay kala, basının açıkladığı gibi, küçük ve orta üreticinin 20 bin ton tütününü 25–30 liradan kapattı. Piyasanın ilk iki gününde bu vurguncu tüccar takımı daha 20 bin ton tütün aldıktan sonra piyasadan çekileceğini bildirince, bu kez yeni hükûmetin Tekel Bakanlığı tüccara 600 milyon lira kredi sağladı. Bu ise, bardağı taşıran damla oldu ve tütün üreticisiyle birlikte Köy-Koop, Köy-Der gibi demokratik örgütlerin sert tepkisiyle karşılandı.

Ege tütün piyasasının açılışında konuşan Gümrük ve Tekel Bakanı Mataracı, üreticinin tüccar tarafından soyulmasına izin verilmiyeceğini, üreticinin korunacağını bildirmişti. Ancak piyasada olup bitenler, söylenilenin tam tersi yapıldığını gösteriyor. Ege tütün rekoltesinin dörtte birini ele geçiren vurguncu tüccar, yapılan son %30'luk devalüasyonla her kilo tütünden 25–30 lira ek bir kâr sağladı. Bu yıl da perişan edilen yüzbinlerce tütün üreticisi haklı olarak soruyor: «Üretici böyle mi korunacaktı?»

Gerçek ortada. Hükûmet verdiği sözü tutmamıştır.

Tekellere, bankalara, tefeci ve aracılara karşı işçilerle üretici köylüler omuz omuza! (TKP MK'nin 1 Mayıs belgilerinden)

İdeolojik savaş

(4. sayfadan devam)

bunu bildiği için, bütün adamlarını, sendikalardaki, basındaki ajanlarını, bütün ideologlarını, Ulusal Demokratik Cephe idesine, ülküsüne, bu yoldaki eylemlere karşı silâhbaşı ettirmiştir.

TKP, idelojik savaşı bundan böyle de var gücüyle sürdürecektir.

YORUM

Eylem birliği

Ecevit hükûmeti, gerici-faşist hükümetin uyguladığı bunalımı emekçi halkın sırtına yıkma girişimlerini sürdürüyor.

Hükümet Uluslararası Para Fonu'nun dayattığı yeni devalüasyonu ve zamları kabul etmekle işçilerin toplu sözleşmelerden elde ettikleri ücret zamlarını büyük ölçüde patronlara geri vermiş oldu; reel ücretler işbirlikçi burjuvazinin istekleri doğrultusunda «ekonomik önlemler»le donduruldu. Asgari ücretler artan hayat pahalılığının gerisinde kaldı.

Bu durum karşısında tüm sendikalar asgari ücretlerin ve geçim indiriminin yeterli bir düzeye çıkartılması için ve hükümeti emekçi halkın çıkarları doğrultusunda ekonomik önlemler almaya zorlamak için eylem birliği yapmalıdırlar.

Öte yandan işçilerin işyerleri de tehlikededir. Daha Demirel ortaklığı döneminde bunalımı öne süren patronlar toplu işten çıkarmaları başlatmışlardır. Şimdi de toplu işten çıkarmalar sürmektedir. Üstelik, işbirlikçi burjuvazi şimdi toplu işten çıkarmaları gözlerden kaçırabilmek için sendikal ve politik alandaki çatışmalardan yararlanma taktiğini izliyor. Bir yandan işçileri topluca işten çıkartıyor, bir yandan da bunu sınıf sendikacılarının omuzlarına yıkmaya çalışıyor; İşçi sınıfına düşman akımlara, Maocu ajanlara da bu taktiğinde yine başyeri veriyor. Ne yazık ki, bazı sol çevreler de oyuna gelip, işbirlikçi burjuvaziyi bir yana bırakıyor ve sınıf sendikacılarına saldırıyorlar. Son zamanlarda Maden-İş'e saldırılar MESS patronlarının taktiklerinden kaynaklanıyor.

Bunun yanı sıra yeni devalüasyon, sanayi hammadde ve ürünlerine gelen zamlar küçük ve orta büyüklükteki işletmelerin iflâs sürecini de hızlandırmıştır. Bu da bu tür işletmelerde çalışan onbinlerce işçinin işyerini tehlikeye sokmaktadır; işsizlik çığ gibi büyümektedir.

Ecevit hükümetinin düşük hükûmetin bütçesini bazı değişikliklerle almış olması işsizliğin büyümesini önleme olanaklarını ortadan kaldırmıştır. Çünkü bu bütçeye İMF'nin dayattığı diğer koşul, yatırımların kısıtlanması koşulu temel olmuştur.

Sendikalar toplu işten çıkarmalara karşı eylem birliği yaparken hükûmetin işsizliğin artmasını engelleyecek önlemler almasını ve toplu işten çıkartmalara karşı tavır takınmasını istemelidirler. Komünistler provokasyonlara kapılmadan TİP'li, öteki sosyalist partilere ve CHP'ye bağlı işçilerle eylem birliğine yöneliyor ve işten çıkartmalara karşı savaşıyorlar.

Başarının ardından

MESS patronları Maden-İş karşısında bir yenilgi aldılar. Maden-İş ve grevci işçilerse birkaç ödün dışında isteklerini büyük ölçüde elde ettiler.

Maden-İş'in, yiğit grevci işçilerin bu başarısı yalnız ulusal alanda değil aynı zamanda uluslararası alanda da yankılandı.

16 Nisan'da Prag'da 9. genel kurulunu toplayacak olan Dünya Sendikalar Federasyonu'nun yöneticileri Maden-İş'in MESS patronları karşısında elde ettikleri başarının üzerinde önemle durdular. DSF yöneticileri Maden-İş grevinin, işçi sınıfının uluslararası bir savaş deneyimi olduğunu ve başarıda Maden-İş'in yönetiminin büyük bir payı olduğunu belirttiler.

Maden-İş grevinin başarıyla sonuçlanmasını, bunun önemini işçi sınıfının uluslararası basını: «Pravda» ve diğer komünist ve ilerici yayın organları da halklarına duyurdular.

Ülkemiz işçi sınıfı için burjuvazi karşısında elde edilmiş ve uluslararası ölçüde bir savaş deneyimi olmuş bu başarının ardından olumsuz ve birlik politikasından uzak görüş ve değerlendirmelerini sürdürenler de var. Onlar kısa vadeli dar gurupçu çıkarları için yenilgiyi hazmedemeyen MESS patronlarının bölücü kampanyalarına Maocu ajanların paralelinde Maden-İş'in başarısını gölgeleme çabalarına katılmış oluyorlar.

MESS patronları Maden-İş'i bölme çabalarında yalnızca onun başarısını gölgeleme kampanyasıyla yetinmiyorlar, Maden-İş yönetimine karşı sınıf uzlaşmacılarını güçlendirmek, onları harekete geçirmek için çalışıyorlar. Ereğli Demir Çelik'te sınıf uzlaşmacılarını MESS patronları harekete geçirdi. DİSK içinde sınıf sendikacılarına saldıran Hakkı Öztürk gibilerinin bölücülerle birlik olması da bunun bir kanıtıdır. Öte yandan İskenderun Demir Çelik'te de gerici ve faşist sendikacıların, gerici basının Öztürk'ün hainliklerine sarılmaları da rastlantı değildir.

İşçilerin sınıf ve yığın sendikalarındaki birliklerine yönelik saldırılara karşı tüm ilerici, demokratik örgütler de sınıf sendikacılığının yanında yer almışlardır. Bazı sağ sosyal demokratların sınıf uzlaşmacılığının ve bölücülüğün yanında yer almasına karşın, CHP'li ilerici, yurtsever parlamenterler birliği savunuyorlar. Bu, sınıf uzlaşmacılarının yalıtlanması sürecinde önemli bir adımdır.

M İ L İ T A N L A R D A N

ATILIMA YARDIM

İşsizler Komitesi'nden

Biz Frankfurt'a okumak, çalışmak umuduyla gelmiş gençleriz. Hiçbir maddi desteğimiz olmadığından birleşerek bir «İşsizler Komitesi» kurduk. Sağda, solda bulduğumuz işlerde çalışarak öğrenimimizi, yaşamımızı zor koşullar altında yürütüyoruz. «Yolumuz işçi sınıfının yoludur» belgisini bayrak edindik. İşçi sınıfının biricik Marksçı-Leninci partişi TKP'ye özgürlük için tüm gücümüzü seferber ettık. Atılım'ın her sayısını Komite'deki arkadaşlarla birlikte okuyoruz. Atılım'a yardım için yaptığımız bir börek satışından elde ettiğimiz 345 lirayı yolluyoruz.

Yaşasın Atılım!

İşsizler Komitesi

Atılım bizim

YMOS Metal işçilerine kısa bir süre önce ilk kez ulaşan Atılım, sevilen, aranan bir yayın oldu. TKP'nin işçiler arasında saygınlığını daha da arttırdı. Atılım'a yardım kampanyasını biz YMOS metal işçileri coşkuyla, sevinçle karşıladık. 15 Nisan'a kadar Atılım'a 6.000 lira toplamayı yükümleniyoruz. Çünkü biliyoruz Atılım'ın bizim olduğunu! Çünkü biliyoruz işçilerin kendi gazetesine sahip çıkmasının gereğini!

YMOS Metal İşçileri

Atılım'ı tanıt – yay!

Atılım'ı dört yıldan beri tanıyorum. Atılım, Türkiye halklarının kurtuluşuna ve örgütlenmesine ışık tutuyor. Sapık akımlara, özellikle Maoculuğa karşı savaşta yol gösteriyor. Bizler burada Atılım'ı tanıtma ve yayma kampanyasını canla, başla sürdürüyoruz. Atılım'ın güçlenmesi için 115 Lira yardım gönderiyorum.

Bad-Hamburg'tan bir öğrenci

İşçi gazetesi

Atılım'ı altı aydan beri bir hemşerinin sayesinde okuyabiliyorum. Atılım'ı her yönüyle beğeniyorum ve destekliyorum. Böyle bir işçi gazetesinin basılması, ne mutlu gurbet ellerde çalışan biz işçilere! Atılım'a 17,50 Lira yardım yolluyorum.

Ruhr Havzası'ndan

Eslingen'den

Eslingen'de işçilerimiz arasında TKP'nin saygınlığı giderek artmaktadır. Türkiyeli işçiler, en başta komünistler, MHP'nin Federal Almanya'da da faşist örgütler kurmasına karşı yılmadan savaş veriyorlar. Partimize sempatisi olan işçilerin sayısı durmadan artıyor. TKP, Federal Almanya'da işçilerin direnişlerini, grevleri vargücüyle destekliyor. TKP yayın organı Atılım'ı Eslingen'deki işçilerimiz severek okuyor. Atılım'a yardımı örgütlüyoruz.

Eslingen'den bir işçi

İllegal-yığınsal

TKP illegal olmasına rağmen gelişiyor, güçleniyor, yığınsallaşıyor. Dosta düşmana parmak ısırtıyor. Atılım işçi sınıfının bu savaşımında işçilere, tüm emekçilere, aydınlara, gençlere ışık tutuyor. Atılım'a yardım kampanyasını coşku ile karşılıyorum, yürekten destekliyorum. 115 Lira yolluyorum.

Frankfurt'tan bir işçi

Kadınların savaşında

TKP'nin yayın organı Atılım gazetesini üç senedir severek okuyorum. Biz kadınların, işçi sınıfının devrimci savaşımını aydınlatan Atılım'a yardım kampanyasına imkânım elverdiğince katılıyorum. 57,5 Lira gönderiyorum.

Bornheim'da oturan bir kadın işçi

Partimizin gazetesi

Atılım'ı sevmek insanı sevmek demektir. O, TKP'nin, bizim partimizin gazetesidir. Savaş yolumuzu aydınlatan Atılım'a yardım yaparken, Türkiye toplumunun horlanan kadını olarak, partimizin saflarında halkımızın kurtuluşu için savaşıyorum. Çeşitli yasaklar altında, gizlilik koşulları içinde bizlere ulaşan Atılım'ı güçlendirmek, ona maddi yönden destek olmak en büyük görevimizdir. Atılım'a savaş dolu yıllar, her sayısına yeni yeni başarılar.

Bir kadın işçi

İşçiden Atılım'a

Atılım'ı altı aydan bu yana okumaktayım. Atılım her yönüyle okunacak bir işçi gazetesi. Ben de bir işçiyim. Atılım'a 30 Lira yolluyorum.

Mainz'dan

İlk kez...

Altı yıldan beri Federal Almanya'nın Bochum şehrinde çalışmaktayım, Atılım'ı Frankfurt'ta oturan bir köylümden ilk defa aldım, okudum. Her yönüyle beğendim. Açılan yardım kampanyasına canı gönülden katılıyorum. 26,50 Lira yolluyorum. Ne mutlu biz işçilere. Bizim işçi sınıfımızın partisinin de gazetesi var.

Bochum'dan bir işçi

Günümüzde angarya

Sabahın saat yedisinde, 7–15 vardiyasında çalışan İzmir Şefik Şamlı Fabrikası işçileri bozuk, eski makinaların başına geçerler. Bu makinalarla adeta savaşarak patronun istediği miktarda mal üretmeye başlarlar. Bu makinalarda çalışan ve çoğu 15–16 yaşlarında olan kız işçilerin elleri yanıklarla, çengel yaralarıyla doludur. Kadın işçiler bir yandan çalışır, bir yandan da komşu kadına ya da 8–10 yaşlarındaki kızlarına bıraktıkları bebelerini düşünürler.

Yemek saatinde yine o kötü yemekler ... Üstelik işçinin biri biraz fazla almak isterse kıyamet kopar. Sanki o hakkı olmayan bir şey istemiştir.

Esas işkence ise, elektrik kısıntısı nedeniyle üretim durduğunda başlar. Ustalar özellikle yeni, deneyimsiz kadın işçileri toplarlar. Mutfak temizliğine, bulaşık yıkamaya, pis pamukları ayıklamaya sürer, patron tuvaletlerini temizletirler. İşçiler bu angarya işleri yapmam diyemezler. Bu, işten atılmalarına neden olur.

Sendika da var güya, ama sarı sendika. İşçiler bu sendikacıları tanımazlar bile. Arasıra uğrayıp patronlarla şöyle bir konuşup yok olurlar ortalıktan.

Biz patron baskısına son verilsin, sarı sendika çemberi kırılsın diye savaşıyoruz. Kadın işçilere eşit işe eşit ücret ve eşit hak verilmesini istiyoruz.

İzmir'den bir kadın işçi

Gestapo ajanı

(2. sayfadan devam)

kını, vatanını seven her yurtseverin aktif katılması zorunluktur.

Türkeş katildir. Casustur. Delliller ortadadır. Dokunulmazlığı kaldırılmalı, tutuklanmalı, hak ettiği cezaya çarptırılmalıdır.

Gençlik

Gençliğin atılımları

22 Şubat – 1 Mart günleri Demokratik Alman Cumhuriyeti başkenti Berlin'de Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'nun 10. Kongresi yapıldı. Kongre, barış, silâhsızlanma ve toplumsal ilerleme uğrundaki anti-emperyalist savaşımda gençliğin ulaştığı bilinç düzeyini belgeledi. Gençliğin yeni ödevlerini, eylem çizgisini saptadı. Kongre'nin onayladığı Çağrı'da tüm gençlik örgütleri, emperyalizmin saldırılarına birlikte karşı koymaya, yumuşamanın geri dönmez süreç haline getirilmesi, dünyanın bütün bölgelerinde halkların güvenlik içinde yaşaması için ortak çabalarını yoğunlaştırmaya çağrıldı. Gençliğin kendine özgü sorunlarının çözümü uğrundaki savaşımla anti-emperyalist politik direniş arasındaki kopmaz bağ vurgulandı. Yeni «Eylem Programı» ise, savaşımın somut eylemlerini, yöntemlerini saptadı.

DDGF'nun 10. Kongresi Türkiye gençliği için özel bir önem de taşıyor. Bu önem, DDGF'ye üye alınan 30 örgüt arasında İlerici Gençler Derneği'nin de bulunmasından ileri geliyor. Bu üyelik tüm yurtsever gençlerimiz, ilerici güçler, demokratik kuruluşlar için onur vericidir. Bu olay, ülkemizde gençlik hareketinin, bu hareket içindeki anti-emperyalist, anti-faşist bilincin hangi düzeye ulaştığını açıkça gösteriyor, İGD'nin uluslararası saygınlığını vurguluyor. Ama ayni zamanda gençlik hareketimizin önüne yeni ödevler, daha büyük sorumluluklar koyuyor. İGD'nin DDGF'ye üye olması, onun bundan böyle bütün uğraşılarında yeni bir güç kaynağı olacaktır. Bu arada XI. Dünya Gençlik Festivali'ne hazırlıklar da başarıyla sürüyor. Bunda İGD ve öteki gençlik örgütlerinin oluşturduğu HAFEST Hazırlık Komitesi'nin rolü büyüktür. Bu Komite hem işçi, köylü, öğrenci gençliğin, hem de çeşitli politik akımlardan gençlik örgütlerinin eylem birliğinin somutlaştığı bir alan oluyor.

Yurtsever gençlerimiz bütün bu gelişmeleri faşist komandoların, Maocu bozkurtların, tüm gericiliğin yönelttiği yoğun saldırı koşullarında sağlıyor. Bazı sosyalist dergilerde kümelenen kimi karanlık kişilerin, gençlerimizin en yığınsal ve etkili örgütü olan İGD'ye karşı iftira ve karalama kampanyasını sürdürmeleri de bu gelişmeyi önleyemiyor. Ülkenin içinde bulunduğu bunalımlı durum, çözüm bekleyen ulusal sorunlarımız halktan yana bütün güçlerin eylem birliğini, her çeşit bölücülüğe son verilmesini zorunlu kılıyor.

● *Yaşasın dünya sosyalist sistemi! Yaşasın dünya komünist ve işçi hareketinin birliği! Yaşasın ulusal kurtuluş savaşı veren halklar!*
● *Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!*
(TKP MK'nin 1 Mayıs Belgilerinden)

Ulusal ordu

Türk silâhlı kuvvetlerinde ve yönetim kadrolarında bazı değişiklikler oluyor. Örneğin, saldırı stratejisini, Amerikan ve NATO harpçilerine bağımlılığı savunan, tutucu Genelkurmay Başkanı Sancar emekliye ayrıldı. Fakat Kara Kuvvetleri Komutanlığına, MİT başlarından Org. Ersin getirildi. Faşist biçimi sıkıyönetim rejimini, yıldırım operasyonlarını, Kürt yurttaşları canlı hedef olarak kullanmaya varacak kadar terör eylemlerini aylarca, yıllarca sürdüren komandocu generallerden, MİT'in, Kontr-gerillanın başındaki katillerden henüz hesap sorulmadı. Doğaldır ki, bunlar, ırkçı-şöven politikanın uygulayıcısı, emperyalizmin üniformalı bir avuç işbirlikçisidir. Ordu, bunlar ve holdingçi, NATO'cu paşalar kliği demek değildir. Türk silâhlı kuvvetlerindeki yurtseverler, orduyu, vurucu güç olarak halkın, işçi sınıfının üzerine sürme girişimlerine karşı, Amerikan emperyalizmi ve NATO'nun boyunduruğuna karşı sürekli bir savaşım, direniş içindedir. Bu direnişler, ulusal ordu amacına yöneliktir. Ulusal ordu ilkesi, silâhlı kuvvetlerin NATO'dan, emperyalizmden koparılmasını gerektirir. Ulusal ordu, ulusal savunma, ulusal güvenlik için topraklarımızdaki emperyalizm üslerinin, casusluk, kışkırtma merkezleriyle atom harmanlarının dağıtılması kaçınılmaz bir zorunluktur. NATO, saldırı üsleri, ikili anlaşmalar konusunda ikircimli, kaypak bir tutumla, ulusal savunma kavramı bağdaşamaz. Ulusal ordu ilkesinin yaşama geçirilmesi için kışlada demokrasinin gerçekleşmesi, Ulusal Kurtuluş Savaşı'na özgü ulusal kurtuluşçu geleneklerin yeniden canlandırılması gerekir. Ordunun tabanını oluşturan emekçi yığınların, orta katmanların çocukları yurtsever erler, assubaylar, holdingçi olmayan subay ve generaller bu geleneklere bağlıdırlar. Ordunun tabanı, ulusal ordu ve kışlada demokrasi ilkesinin gerçekleşmesi için temeldir. Kışlada demokrasi ilkesinin kök salması için insan onurunu kırıcı dayağa, sövmelere, keyfi cezalara, ulusal aşağılama ve ezgiye kesinlikle son verilmelidir. Ordunun beslenmesi, giyimi, ısınması, tüm yaşamsal gereksinimlerinin karşılanmasında soyguncu üstenciler kaldırılmalıdır. Erlere, ordunun emekçisi, çilekeş assubaylara eşit haklar verilmelidir.

Esnaf ve zanaatkârlar

Bugün yurdumuzda emperyalist tekellerle işbirliği içindeki burjuvazi devlet erkindeki egemenliğinden, devlet sektöründen geniş ölçüde yararlanarak palazlanıyor. Palazlandığı oranda da geniş emekçi yığınları sömürüyor, eziyor. Küçük esnaf ve zanaatkârlar da bu geniş emekçi yığınlar arasındadır. Emperyalist tekellere, Ortak Pazar'lara bağımlılık arttıkça işbirlikçi burjuvaziyle, holdinglerle küçük esnaf ve zanaatkârlar arasındaki bu çelişki giderek artıyor. Yoksulluk süreci hızlanıyor, iflâslar birbirini izliyor.

Ayrıca tekellerin aşırı kâr hırsları yüzünden artan pahalılık küçük esnaf ve zanaatkârları da fazlasıyle etkiliyor. Her zaman fiyat artışlarının sorumlusu olarak küçük esnaf ve zanaatkârlar gösterildi. «Fiyat artışlarını önleme» adı altında yapılagelen uygulamalar hep küçük esnaf ve zanaatkârları hedef aldı. Bundandır ki, TKP, Ecevit hükümetinin, «Fiyat denetim kurulları» adı altında belediyelerce yürürlüğe konan kontrol sisteminin tekellere, toptancı tüccarlara karşı olmasını istiyor. Vergi yükünün ağırlığı küçük esnaf ve zanaatkârların da sırtına yüklendi, yükleniyor. Üstelik bir de faşist komandolar haraç topluyor. Esnafı sıkboğaz ediyor. Tekellerin sömürüsü altında ezilen esnaf ve zanaatkârların umutsuzluğa kapılmasından faşist örgütler sosyal demagojiyle yararlanıyor.

TKP, bugüne kadar küçük esnaf ve zanaatkârların sorunlarını ele almış, çıkış yollarını göstermiştir. Bu katmanların vergi ağırlığından kurtarılmasını, az faizli ve uzun süreli kredi sağlanması isteklerini desteklediğini programında belirtiyor. Bu katmanların ekonomik, politik, sosyal isteklerini tekellere, bankalara karşı savunuyor. Bugün komünistlerin önünde bütün bu sorunlar doğrultusunda küçük esnaf ve zanaatkârlar arasında çalışmak görevi duruyor. Özellikle faşist demagojilere, yobaz, din sömürücülüğüne karşı onları uyarmak, korumak, işçi sınıfının bağlaşığı haline getirmek, onların yığın örgütleri içinde çalışmak, yerli-yabancı tekellere karşı eylem birliğini sağlamak gündemde duruyor.

Kısa... Kısa...

(8. sayfadan devam)

■ 1 Nisan 1978 «Bizim Radyo»nun 20. kuruluş yıldönümüdür. Bu mutlu günü bir mesajla kutlayan TKP MK, «Bizim Radyo»nun 20 yıllık savaş tarihinin işçi sınıfımızın, halkımızın emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye karşı barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm savaşıyle sıkı sıkıya örülü olduğunu belirttikten sonra şöyle diyor: «Bizim Radyo işçi sınıfının, halkımızın sesidir ...»

PARTİ YAŞAMI

Bildiri

Kardeş Bulgar halkı, Osmanlı İmparatorluğu'nun boyunduruğundan kurtuluşunun 100'üncü yıldönümünü kutluyor. Bulgar halkının 100 yıl önce halkların zındanı, askersel-feodal Osmanlı İmparatorluğu'na karşı verdiği kurtuluş savaşı, ulusal bağımsızlığına kavuşması, özellikle Balkanlar'da halkların ulusal kurtuluş savaşlarını esinlendiren tarihsel bir olaydır.

Bulgar halkının ulusal kurtuluş savaşını uluslararası işçi hareketi destekledi. Başta gelen destek, Rus halkının yardımı oldu. Rus ordusu, nesnel olarak kurtarıcı bir rol oynadı.

Çetin savaşlarla bağımsızlığını elde eden Bulgar halkı, işçi sınıfı şanlı BKP'nin öncülüğünde kapitalizme, emperyalizme ve faşizme karşı savaştı. Sosyalist devrimi utkuya ulaştırdı. Gelişmiş sosyalist toplumu kurma yoluna koyuldu. Bu başarılarda Sovyetler Birliği'nin somut yardımları önemli rol oynadı. Emperyalizmin harpçi politikasına karşı sosyalist Bulgaristan, Balkanlar'da barışın sağlam kalesidir. Bu komşu sosyalist devlet, Türkiye ile Bulgar halkları arasındaki dostluğun başta gelen dayanağıdır. Sosyalist Bulgaristan'ın başarıları Türkiye işçi sınıfının, halkımızın ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm uğrundaki savaşında bir güç kaynağıdır. TKP, kardeş BKP ile kökleri çok eskilere uzanan Leninci savaş bağlarıyla bağlıdır. Bu bağlar Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde bütün canlılığı ile sürüyor.

Emperyalizme bağlı işbirlikçi burjuvazi, gerici çevreler, halkımıza karşı faşist saldırıları örgütleyenler Osmanlı padişahlarının halklara karşı düşmanlık, baskı ve ezgi politikasını hortlatmaya yelteniyorlar. Ulusal bağımsızlığımızı emperyalizme, NATO'ya satanlar, Amerikan köleliğini faşist yöntemlerle halkımıza dayatmaya çalışanlar, başka halkların ve komşularımızın bağımsızlığına karşı düşmanlık duygularını kışkırtıyorlar. Ulusal bağımsızlığımız için, işçi sınıfının, halkımızın her tür baskı ve sömürüden kurtuluşu için savaşan TKP, bu şovenist kışkırtmalara karşı ardıcıl bir savaş yürütüyor. İki komşu ülke arasında dostluk ve işbirliği için savaş, bölgemizde barış, silâhsızlanma, gerginliği azaltma yönündeki savaşımdan ayrılmaz. Halkımızın ulusal çıkarlarına tümüyle uyan bu istem, en geniş yurtsever güçlerce benimseniyor.

TKP, iki komşu halk arasındaki dostluk ve işbirliğini güçlendirme uğrundaki savaşını bundan böyle de sürdürecek, bu yolda atılan tüm somut adımları destekleyecektir.

TKP, Türkiye işçi sınıfı ve halkımız adına, kardeş Bulgar halkının bu bayramını candan kutlar.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

3 Mart 1978

Kısa... Kısa...

■ TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, 1 Mart'ta DAC başkenti Berlin'de çalışmalarını tamamlıyan, aralarında İGD temsilcilerinin de bulunduğu, DDGF'nin 10. Genel Kurulu'na bir mesaj gönderdi. TKP MK adına gençliğin uluslararası forumunun selâmlandığı mesajda, Amerikan emperyalizmine, NATO'ya, gerici-faşist güçlerin saldırılarına, yerli-yabancı tekellerin amansız sömürüsüne karşı savaşan ilerici Türkiye gençliğinin dünya demokratik gençliğiyle omuz omuza bu kongreye katılarak barışsever, ilerici dünya gençliğinin kopmaz bir parçası olduğunu kanıtladığı belirtiliyor.

■ 3 Mart Bulgaristan halkının ulusal bağımsızlığına kavuşmasının 100. yıldönümüdür. Bu nedenle BKP MK Birinci Sekreteri ve Devlet Konseyi Başkanı Todor Jivkof'a bir kutlama mesajı gönderen TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, kardeş Bulgar halkına komünizm yolunda başarılar diliyor, TKP'nin Türkiye ve Bulgar halkları arasındaki dostluğa her iki ülke arasındaki çok yönlü işbirliğine büyük değer biçtiğini, bu dostluk ve işbirliğinin gelişmesi, güçlenmesi için savaştığını belirtiyor.

■ 5 Mart'ta Türkiye Barış Derneği'nin 1. Genel Kurulu yapıldı. TKP MK bir mesajla barışçıların kurultayını selâmladı. «Bu forumun, halkımızın politik yaşamında önemli bir olay olduğu» belirtilen mesajda Türkiye'nin bunalımlarının emperyalizme, NATO'lara bağımlılıktan ileri geldiğine, faşist tırmanışın buradan kaynaklandığına değiniliyor ve devamla şöyle deniyor: «Yayılıcı emperyalistler, NATO'nun baş patronu Amerikan çevreleri dünya barışını torpilliyor, yumuşama sürecini baltalıyor ... yığınsal insan kırma silâhlarını, nötron bombalarını dünyaya dayatmak istiyorlar ...

Bu saldırı plânlarına ulusça karşı çıkmak en kutsal bir savaştır. Faşist kışkırtıcılığına karşı savaş, harp kışkırtıcılığına, harp hazırlığına, harbe karşı savaştır ...»

■ TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş, ASBP MK Politik Büro üyesi ve MK sekreterlerinden Werner Lamberz'in, MK üyesi Paul Markowski'nin ve ASBP delegasyonundaki diğer yoldaşların bir kaza sonucu ölümüyle ilgili olarak ASBP MK'ne bir başsağlığı telgrafı göndermiştir.

■ Uruguay KP Merkez Komitesi Genel Sekreteri Rodney Arismendi'nin 65. doğum yıldönümünü TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaş bir mesajla, MK ve tüm Türkiye'li komünistler adına kutladı.

(Devamı 7. sayfada)

«TKP'ye niçin giriyorum?»

«TKP'nin program ve tüzüğünü olduğu gibi benimsiyorum. TKP'ye üye olmak istiyorum.» Bu dilekçeyi veren kimdir?

«1958'de doğdum. 20 yaşındayım. Aile ocağım emekçidir. Babam devrimciydi. 12 Mart'ta tutuklandı. İdam isteğiyle yargılandı. 2,5 yıl tutuklu kaldıktan sonra «delil yetersizliğinden» serbest bırakıldı.

Orta okulu bitiremedim. İlerici görüşleri savunduğumdan okuldan attılar. Sonunda fabrikaya girdim, işçi oldum. Burada savaş daha sertti. İşçi gençler arasında sömürüye karşı, bugünkü düzene karşı eylemde bulunduğum için fabrikadon attılar.

Politik gelişmem durmadı. Gençlik hareketinde aktif ve yararlı olmaya çalıştım. Çok gençtim, deneysizdim. Yanlışlar da yaptım. İlerici gençlerin arasına katıldıktan sonra gerçekleri daha açık gördüm. İşçi sınıfının üyesi olduğum, bu sınıfın çıkarlarını savunmam gerektiği bilinci bende daha da yer etti.

Ama gözlerim asıl 1977 yılının 1 Mayıs'ında, bugünkü 1 Mayıs alanında, polisin, faşistlerin, Maocuların yüzbinlerin üzerine sıktıkları kurşun sesleriyle açıldı. Ben yürüyüş kolunu koruyan ekipteydim. Görevim, provokasyonları önlemek, düzeni sağlamak, sıkı tutmaktı.

Maocular, faşist komandolar yürüyüş kolunu yarmak için habire saldırıyorlardı. Bu saldırıları kırıyorduk, etkisiz bırakıyorduk. Alanda tribünün önünde etten kale olduk, onu koruduk. Sonuna kadar düzen bozulmadı. Sonunda silâhlar dört yandan birden patladı. Panzerler üstümüze yürüdü. Bir arkadaşımı ezdi. Ben böğrümden vuruldum ...»

Bu genç komünist, Nazım'ın dediği gibi «mubarek alnındaki yara yeriyle» 1 Mayıs alanından Türkiye Komünist Partisi'ne girdi. 1 Mayıs'ta sıkılan kurşunlar yığınları uyandırdı. Bu kurşun sesleri bir gök gürültüsü gibi yankılana yankılana, devrim ateşi kızıl bir bayrak gibi yalımlana yalımlana yurdun her yanına yayılıyor.